

hangvillát hoztak érintkezésbe. Ha a pók a háló közepén ült, azonnal a zengő hangvilla felé fordult és mellső lábaival tapogatózott, hogy a hangot közvetítő szálát megtalálhassa. Miután ez iránt bizonyos volt, az illető szálon sebesen tovasurrant, míg a hangvillához, vagy néhány szál találkozási pontjához ért, a hol ismét megállapította, hogy melyik az igazi. A villához érve, megfogta és átkarolta azt, mintha a zengő villa valami légy lenne és valahányszor azt újra zengésbe hozták, ismételte sikertelen kísérleteit, a vasat megfogni. Nyilván fel nem foghatta, hogy a táplálékot képező légyen kívül más valami is zenghessen. Ha a pók akkor, a midőn a zengő villa hálóját érintette, nem volt annak központjában, akkor nem tudván, mily úton haladjon, a központba sietett s ott meggyőződött, mely szál a hangot közvetítő. Ha pedig a villát alulról vitték a háléhoz közel, a mikor a pók annak közepén lesben ült, akkor szálon leereszkedett, hogy a zümmögő tárgyat megközelítse. Egészen úgy ereszkedett le a pók, hogy állítólag közel legyen a hegedűhez, a melyen valamely szerencsétlen rab játszott, a ki a pókot szánó, érzékeny hallgatónak nézte, holott az a zengő hegedűt csak zümmögő légynek tartotta, a melyre fáj a foga. Hogy csakugyan csakis étvágy és nem zenei hajlam az, a mi a pókot ösztönzi, hogy a zengő tárgyat megközelítse, azt azáltal állapították meg, hogy a pókot rábírták olyasmit megenni, a mihez máskor nem nyult. A kísérletező ugyanis paraffinba mártott holt legyet tett a pókhálóba s azt a zengő hangvillával megérintette. A pók jött s addig eszegetett a paraffinos légyből, a meddig a villa zümmögött. Mihelyt ez elhallgatott, észrevette, hogy a paraffin voltaképp még sem neki való eledel és tovasietett; de azonnal visszatért, mihelyt a villa megint hangot adott. Így sikerült a pókot rávenni, hogy a paraffinos légynek legnagyobb részét felemészszze. Ezáltal kétségtelessé válik, hogy a póknak van ugyan nagy étvágya, de egyáltalában semmi érzéke a zene iránt és hogy az említett érzékeny história csak hibás feltevesen alapszik. K.

Vitéz lepke. Folyó évi ápril hó 7-ikén kikelt nálam egy *Thais Polyxena*, mely kis ágacska hegyén ülve, bevárta szárnyainak teljes kifejlődését. Ebben zavarta egy *Actia Hebe* hernyó, melynek kedve szottyant a világot ugyanannak az ágacskának a tetejéről nézni. De ebben az élvezetben nem részesülhetett, mert a lepke, a mint a szőrös vendég közeledtét érezte, mellső lábával idegesen annak feje felé kapkodott, minek folytán a hernyó szépen megfordult s az ág hegyét a diadalmas lepkének hagyta. *A.L.*

Levélszekrény.

B. E. úrnak. Czéljának meg fog felelni a Rövid utmutatás a természetrajzi gyűjtemények konzernálásához és gondozásához, különös tekintettel a hazai középiskolák gyűjteményeire. Kiadja Dr. *Lenzl Adolf* praeparatoriuma Budapest, H., Donáti-u. 7. Ára 40—50 kr.